

4. Procedurer og godkendelseskrav

Det foreslås, at de gældende procedurer og godkendelseskrav i forbindelse med adoption skal gælde på fuldstændig tilsvarende vis for adoption til registrerede partnere. Det vil sige, at bl.a. følgende regler finder anvendelse:

Det er et grundlæggende krav for, at man kan få lov til at adoptere, at adoptionen kan antages at være til gavn for den, som man ønsker at adoptere. Vurderingen af, om adoptionen er til gavn for barnet, sker på baggrund af en undersøgelse af adoptanternes (dvs. dem, der søger om at adoptere) og barnets forhold. For at adoptere skal man normalt være fyldt 25 år. Hvis man er gift, kan man kun adoptere sammen med sin ægtefælle, og kun ægtefæller kan adoptere sammen (efter beslutningsforslaget ligestilles registreret partnerskab med ægteskab). Et par, der lever i papirløst forhold, kan derfor ikke adoptere sammen.

For at blive godkendt som adoptant skal man opfylde nogle generelle godkendelseskrav, ligesom man efter en konkret vurdering skal kunne anses for egnet til at opfostre et adoptivbarn. Der gælder bl.a. følgende generelle godkendelseskrav:

- Der må højst være 40 års aldersforskel mellem barnet og ansøgerne
- Ansøgere, der ønsker at adoptere sammen, skal have boet sammen i minimum 2½ år, når de indgiver ansøgningen, og de skal være gift (efter beslutningsforslaget alternativt indgået registreret partnerskab) på tidspunktet for godkendelsen
- Ansøgenes bolig skal være egnet til at danne ramme for opfostring af barnet
- Ansøgerne skal have forsvarlige økonomiske forhold.

5. Donorlandenes mulighed for at tage forbehold

I forbindelse med adoption af børn fra andre lande er der i forslaget lagt op til, at donorlandene kan tage forbehold for, at homoseksuelle skal kunne adoptere. Det er allerede sådan i dag, at donorlandene indgår en aftale med Danmark, hvor begge parter kan tage forbehold. Sådan skal det naturligvis også være i fremtiden. Begge parter skal selvfølgelig have noget at skul-

le have sagt i den sammenhæng. I Sverige gælder samme princip. I den forbindelse har det typiske svar desværre været, at donorlandet ikke ønsker at bortadoptere til homoseksuelle, men at Sveriges regler på den anden side ikke vil få konsekvenser for heteroseksuelles mulighed for adoption.

6. Homoseksuelle pars mulighed for at blive plejeforældre

Homoseksuelle par skal på samme vilkår som heteroseksuelle par have mulighed for at blive plejeforældre. Socialministeren oplyste under behandlingen af det af Det Radikale Venstre i 2002-03 fremsatte beslutningsforslag B 65, at der ikke er nogen retlige begrænsninger, der hindrer homoseksuelle pars mulighed for at blive plejefamilier. Kommunen skal foretage en konkret vurdering af den enkelte families kvalifikation med henblik på at kunne give en generel godkendelse af egnethed. Godkendelsen kan gives på baggrund af en undersøgelse af plejefamiliens familiemæssige, uddannelsesmæssige og arbejdsmæssige forhold. Socialministeren oplyste endvidere, at Kommunernes Landsforening har oplyst, at Kommunernes Landsforening ikke er bekendt med, om der er en praksis i kommunerne, som udelukker homoseksuelle pars mulighed for at blive godkendt som plejefamilier på baggrund af familiemæssige årsager.

Selv om der således ikke er nogen retlige begrænsninger, der hindrer homoseksuelle pars mulighed for at blive plejefamilier, tilkendegav S, SF, RV og EL i udvalgsbetænkningen over B 65, at der kunne være god grund til at få præciseret reglerne. Formålet hermed skal være at undgå, at der i praksis i kommunerne og hos homoseksuelle par, som overvejer at søge godkendelse som plejefamilie, kan opstå tvivl om retstilstanden på dette punkt. S, SF, RV og EL opfordrede i udvalgsbetænkningen over B 65 socialministeren til, at det i vejledningen om særlig støtte til børn og unge udtrykkeligt præciseres, at det ved godkendelse som plejefamilie er uden betydning, om plejeforældrene er et homoseksuelt par.

Forslagsstillerne fastholder denne opfordring.